Ζερλάντου, Συμμικτ. Κατουμάνων σ. 27-28

Θήρα

17ου.

"1650. Ἐλιὰ 1650 ἐγένετο ἡ μεγάλη ἔκρηξις τοῦ ἠφαιστείου εἰς Σαντορίνην, ἐξ οὗ ἀπέθανον οἱ πλείστοι, ὡσαύτως καὶ τὰ ζῶα αἱ δενδραῖαι ἐξ ἐπιπολῆς καὶ ἐρείων καὶ γενόλων τῆς νήσου:

Εἰδήσεις τῆς Σαντορίνης.

Ἐμεῖς φλοχοὶ καὶ σκλάβοι οἱ πολλὰ κακμένοι ἀπὸ τὴν ἀρκαδίαν μας ἀπὸ τὸ νησὶ τῆς Σαντορίνης δίδομεν εἴδησιν διὰ τὸ μυστήριο τοῦτο ὁποῦ μᾶς ἐσύβημεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον ..... ἀπὸ τὴν 10 τοῦ σεπτεμβρίου ἔρχισαν οἱ σεισμοὶ εἰς τοῦτο τὸ νησὶ .... καὶ εἰς τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔνοιξε μία φλέγα πυρινὴ καὶ φωτιὰ μὲ κακνὸν μέσα καὶ τὰ θάλασσαν δύο μάλια ἀλάργου εἰς τόπον λεγούμενον Κουλοῦπον καὶ εἰς τὴν ἴδια ἡμέρα πάλιν ἄνοιξε ἡ φλέγα μὲ τὸν σεισμὸν καὶ ἔβγαλε φωτίαν μὲ κακνὸν καὶ ἀλφαστὴ μὲ βροντὴ μὲ ἀλφαστήσεις μὲ σεισμὸν μεγάλον καὶ ξεφυσμένον καὶ ἐχάλασε τὰ σπίτια μας καὶ ἐπέθανε ἀνθρώπους καὶ ὅσοι ἄνθρωποι ἦλθον ὅλοι ἐπέθανε καὶ τὰ κτήνα πολλὰ ἄφορίσκοι καὶ τὰ χωριὰ ζῶα ὅλα ἐχάθηκαν καὶ ὁ κόσμος ἐλίγωσε τὴν κοιλιὰν μεγάλου καὶ ἡ θάλασσα ἐβγῆκε ἀπὸ τὴν θέσιν της καὶ ἔπιασε τὰ χωριὰ μας ὅλα καὶ ἔβγαλε τόσον βρόμος ὁποῦ δὲν ἠμπορεῦμεν νὰ φαῦμεν, ἀμὴ τὸ σῶμα μας εἶναι κατεμένο θυσία ἀμὴ κόμα. ἐκεῖνη τὴν ὥρα ἔχομεν περισσότερον φόβον καὶ ἡ θάλασσα ἔπιασε ἀπὸ ἀνατολὴ καὶ δὲν ἠμπορεῦ πλεύσεις νὰ περάσῃ. 1650 Ἰουλίου 3.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens